

Škof Jakob A. Hickey na obisku pri Sv. Vidu

CLEVELAND, O. — Zadnje nedeljo, 12. septembra 1976, je obiskal slovensko župnijo sv. Vida na Glass avenuji škof Jakob A. Hickey. Ko je bil 16. julija 1974 instaliran za clevelandskega škofa, je obljubil da bo prej ko mu bo mogoče, obiskal vse župnije v škofiji, katera zajema osem okrajev. Do danes jih je obiskal že okrog 75% ter ob tem prevozil nad 30.000 milj.

Nedelja, 12. t.m., je bila lepa, sončna nedelja s svojim prvim jesenskim obrazom. Bila je kot nalašč prijetna in pripravna za slovesen sprejem tako visokega gosta-cerkvenega kneza, kot je škof clevelandski. Sicer so se pa tudi Vidovci lepo pripravili na prvi uradni škofov obisk v svoji župniji. Cerkev je bila kar prijetno, sicer preprosto, opremljena za sprejem svojega izrednega, visokega gosta. Nad glavnim cerkvenim vhodom se je vila belo-rumna zastava papeške vatikanske države, medtem ko je med škofovo mašo na desni strani oltarja stala slovenska zastava, na levi pa papeška; v cerkvi pa pred vrsto klopi na desni strani ameriška, na levi pa zastava vidovske enote katoliških voj. veteranov. Oba velika stebra pri glavnem vhodu sta bila ovita s slovensko trobarvno.

Škofova maša je bila določena za pol enajsto uro dopoldne, tj. ob uri, ko je sicer slovenska maša. Za slovesen vhod v cerkev se je zbrala duhovščina v župnišču, ministranti, cerkveni mošje, narodne noše, vojni veterani, predstavniki in predstavnice župnijskih cerkvenih in verskih ustanov, društev, klubov, šol, učiteljstva, skavtov itd. pa na prostroru pred župniščem.

Ko so se četrt ure pred enajsto uro iz obeh zvonikov oglašili še zvonovi, se je razvil izpred župnišča na Glass avenuji veličasten sprevid s križem na čelu. Medtem ko so zvonovi peli kakor le redko kdaj tako, saj so pa pritrkavali sami znani vidovski umetniki-pritrkovalci, kot France Tominc, Edi Bradač, Edi Veider, Florijan Sekne, Lojze Petelin st. in Lojze Petelin ml.

V sprevidu in seveda potem tudi pri sv. maši je bilo okrog sto slovenskih narodnih noš, druga lepša od druge. Bilo pa je med njimi tokrat toliko mladine kakor še nikoli doslej. V narodno nošo so se opraviili tudi naši dobri Belokranjci in Belokranjice in njihov mladi rod. Kako prav je, da niso pozabili nanj!

V sprevidu je bila poleg papeške in veteranske zastave tudi slovenska narodna zastava, katero je nosil Tomaž Slak, postaven fant v našem narodnem kroju. Sprevid je zaključila domača vidovska duhovščina s škofom in njegovim osebnim tajnikom rojakom rev. Francem Kosmom.

Preden se je začela maša, sta škofa v prezbitarijo pozdravila zastopnika vidovskih župljanov, za slovensko govoreče pisatelj Karel Mauser, za angleško govoreče in hkrati v imenu cerkvenih mož pa njihov predsednik Jožef Baškovič.

Vremenski prerok

Večinoma sončno z najvišjo temperaturo okoli 84 F (29 C). Jutri postopna pooblačitev z verjetnostjo neviht popoldne in ponoči.

Maša je bila koncelebrirana. Glavni celebrant je bil škof Hickey. Z njim so somaševali vsi domači duhovniki: župnik dr. Edvard Pevec, Jože Božnar, Jože Simčič, Julij Slapšak in škofov osebni tajnik Franc Kossem. Ceremonijar je bil naš domači bogoslovec John Kumšč, ki je poln volje postati nekoč dober slovenski duhovnik. Sicer pa je škofu stregel tudi naš trenutni diakon, gost župnije sv. Vida.

Maša je bila angleška. Le kratak začetni del pristopnih molitev je škof opravil v slovenskem jeziku. Obe berili sta bili slovenski, medtem ko je bil evangelij angleški. Berili sta brala: prvega France Sever, drugega pa gdč. Angela Bolha, upraviteljica Slovenske sobotne šole pri Sv. Vidu. Psalm je bil peti. Odpel ga je s svojim čudovito sonornim glasom mladi akademik Milan Gorenšek. Tudi kor mu je dobro odpeval. Komentator je bil inž. Miro Odar.

V naslednjem naj bodo navedeni še mašni darovi, katere so škofu prinesli pred darovanjem predstavniki raznih župnijskih organizacij in ustanov: slovenski "pušljci", votivna sveča z Brezij, knjiga, katera je izšla leta 1968 ob 75-letnici vidovske župnije, knjiga, katero je napisal rojak prof. dr. Jože Felician "The Installation of the Dukes of Carinthia" o Slovencih, Tomažu Jeffersonu in o Deklaraciji o ameriški neodvisnosti, in seveda ciborij s hostijami, vino in voda. S tem v zvezi še beseda o prošnjah. Te so bile opravljene v slovenskem jeziku. Prirejene so bile nalašč za to priložnost.

Med sv. mašo so prejeli skoraj vsi navzoči sv. obhajilo. Obhajalo je več duhovnikov, toda le škof je obhajal pod obema podobama. S kora se je vso mašo glasila pesem, mogočna slovenska in angleška, delno spremljana z raznimi godbenimi instrumenti.

Po obhajilu je bilo kratko poobhajilno premišljevanje. Mišel za to sta zbranim podali: v slovensčini gdč. Mojca Slavova, v angleščini pa s. M. Donnalie, sedanja upraviteljica vidovske župnijske šole. Te vrste premišljevanje smo opravili pri Sv. Vidu tokrat prvič.

Konec sv. maše je stopil pred zvočnik še sam vidovski župnik dr. Pevec. Sicer v kratkem, toda vsebinsko globokem govoru, se je zahvalil škofu za njegov obisk pri župniji sv. Vida. Svojo zahvalo je navezal na škofove besede.

V istem redu kakor ob slovesnem vhodu pred mašo v cerkev, se je po sv. maši škof z duhovščino in z drugim spremstvom med slovesnim petjem papeške himne in med mogočnim pritrkovanjem vidovskih zvonov vrnil v župnišče. Med potjo je zbranim delil svoj blagoslov, zunaj cerkve se je pa kar ves vesel in srečen spustil v pogovor z verniki.

Prvi obisk škofa Hickeyja pri Sv. Vidu bo brezdomno ostal vsem župljanom kakor tudi drugim slovenskim rojakom, ki so za to priložnost prihiteli tja, v spominu. Priprani smo, da bo ostal drag spomin tudi škofu Hickeyju na Slovence, o katerih je vedel povedati samo lepo in zanje še posebej vzpodbudno.

J. S.

Sen. Teda Kennedyja nameravali umoriti!

V državi Massachusetts so prijeli tri osebe in jih obtožili pripravljanja zarote za umor sen. Teda Kennedyja.

SPRINGFIELD, Mass. — Eden od treh, ki so jih obtožili kovanja zarote za umor sen. E. M. Kennedyja, je dejal, da mu je bilo ponujen za umor senatorja \$30.000. Neki policist, ki sodeluje pri preiskavi, je medtem dejal, da utegne biti to prazno govorjenje in bahanje med preobilnim pitjem.

Robert E. White, 42 let star, ki živi v Salvation Army's Rehabilitation Centru, je bil zadržan v zaporu, ker ni imel možnosti položiti jamščine \$25.000 za izpust na svobodo. Sandra R. Rondeau, 37 let iz Westfielda, in David J. King, 31 let iz Springfielda, sta bila izpuščena na temelju osebnega bonda.

King je trdil, da mu je White rekel, da "lahko zasluži \$30.000", "Vse, kar je treba storiti je umoriti sen. Kennedyja... \$5.000 dobiš vnaprej, po izvrstitvi pa preostali \$25.000".

Mrs. Rondeau, ki dela kot strežnica v hotelu, kamor Kennedy zahaja, naj bi mu prinesla zajtrk, White pa naj bi šel za njo ter senatorja ustrelil, ko bi ta jedel zajtrk, je razlagal King načrt zarote. Trdil je, da ni imel on namena ali naloge umoriti senatorja, to nalogo naj bi bil imel White. King naj bi bil le skrbel, da bi bilo tovrsto dvigalo odprto za pobeg, vsa ostala pa zaprta. Sen. E. M. Kennedy je bil na zajtrku v Oaks Inn, kjer je bila Mrs. Rondeau zaposlena, kjer pa jo pretekli teden ni bilo v službo. King je vso reč izdal policiji, ko White ni prišel v petek na dogovorjeni sestanek.

Ko so sen. Kennedyja obvestili o odkriti zaroti proti njegovemu življenju, je zmignil z rameni in mirno nadaljeval svojo volivno kampanjo z obiskom skupine v Boston hotelu, ki jo je povabila njegova mati Mrs. Rose Kennedy.

Obtoženi so včeraj pred okroglim sodnikom izjavili, da niso krivi v smislu obtožbe.

V letošnjem avgustu prodanih 11% več avtov kot v lanskem

DETROIT, Mich. — V letošnjem avgustu je bilo prodanih okoli 760.000 novih avtomobilov, povprečno 11% več kot lani.

SEDAJ PA ZARES — Volivna kampanja je v polnem teku, boj za naklonjenost volivcev je trd, ko bi republikanci radi ostali v Beli hiši, demokrati pa so jih odločeni od tam pregnati in se vanjo sami vseliti. Republi kanska kandidata Gerald R. Ford in R. Dole imata težko nalogo in bosta morala napeti vse sile, če hočeta uspeti.

Sirija pritiska k pomiritvi Libanona

WASHINGTON, D.C. — Tu so prepričani, da hoče Sirija doseči v Libanonu premirje pred 23. septembrom, ko bo prevzel vodstvo republike novi predsednik Elias Sarkis. V Damasku so povedali sprtnim strankam v Libanonu, da bodo uporabili silo, če ne sprejmejo pogojev za premirje, ki jih jim nudijo.

Kina napada politiko ZSSR do Tretjega sveta

V prvem napadu po smrti Mao Ce-tunga dolži Pekin Moskvo "strupeno" gospodarske politike do Tretjega sveta.

HONG KONG. — LR Kitajska je prvič po smrti svojega vodnika Mao Ce-tunga neposredno napadla politiko Sovjetske zveze do Tretjega sveta, ki jo označujejo za "zelo strupeno". "Cilj je spraviti države Tretjega sveta pod popolni vpliv social-imperializma na gospodarskem polju," je rečeno v komentarju uradne kitajske poročevalske službe.

Komentar pod naslovom "Sovjetsko mazaško zdravilo pojli k vragu!" pravi, da se Moskva kaže pripravljena pomagati narodom v razvoju in jim pripo-roča "zdravilo za vse bolezni" v njihovem gospodarskem napredovanju.

"Pazite!" pravi komentar, ker "v tem zdravilu ni nič drugega kot strup. Kdor ga bo vzel, bo omamljen."

Kitajci opozarjajo in svrjajo pred tremi sestavinami tega zdravila. Prva je trditev, da je ta škodljiva in vodi do gospodarske odvisnosti. Sklicujejo se na svojo lastni zglede in gospodarske odvisnosti. Sklicujejo Tretji strup so skupna podjetja, ki jih Sovjetska zveza in Svet za vzajemno gospodarsko pomoč, ki je pod sovjetskim nadzorom, skušata ustanovljati z državami v razvoju. To je past v katero hočejo ujeti te države in jih vključiti v sovjetsko gospodarsko področje.

ni. Domačih avtomobilov je bilo prodanih več 15%, tujih pa 2,7% manj. Računali so, da bo prodaja tujih avtomobilov še manjša.

NOV PROTESTNI STRAJK ČRNCV V JUŽNI AFRIKI

Ko je ameriški državni tajnik Henry Kissinger na poti v Tanzanijo v južni Afriki, kjer bi rad preprečil obsežnejše bojevanje med črnci in belci v Rodeziji in Namibiji, so črnci v Južno-afriški uniji začeli nov tridnevni štrajk v protest tamkajšnji rasni politiki.

JOHANNESBURG, J. Af. — Nad 150.000 črnih delavcev je začelo tu tridnevni štrajk v protest rasni politiki južno-afriške vlade, ki daje belim vse politične pravice in vrsto drugih ugodnosti, črnim pa nobenih. To je tekom meseca dni že drugi tak štrajk. Prvi, ki je bil do 80% uspešen, je bil končan, ko je prišlo do spopadov med zagovorniki štrajka in med pripadniki plemena Zulu, ki so hoteli v miru in nemoteno delati. Prvi štrajk je bil omejen na okolico Johannesburga, drugi naj bi bil splošen ter bi naj segal v vse kraje republike.

Policija prijela agitatorje
Policija je uporabila solzivni plin proti demonstrantom v črnem naselju Soweto ter prišla tam in v sličnem črnem mestu Alexandria več sto črnih "agitatorjev". Oblasti trdijo, da so nastopile šele, ko so črni demonstranti napadli, prevrnili in zažgali več avtobusov.

Ian Smith v Pretoriji
Včeraj je prišel v glavno mesto Južno-afriške unije predsednik rodezijske vlade Ian Smith na razgovore s predsednikom vlade Johnom Vorsterjem. Zadnji bo Smithu obrazložil, kaj sta se razgovarjala s Kissingerjem v Zuerichu pretekli teden in kaj se dogovorila.

John Vorster je pokazal precej očitno v svojem nagovoru, da ne misli pritiskati na Smitha, da bi sprejel načrt o naglem prehodu vlade v Rodeziji iz rok bele manjšine v roke črne večine. Vorster je izjavil: Rodezijski so ponosni ljudje. Oni določajo sami svojo politiko in se sami odločajo.

Kissinger leti v Tanzanijo
Ameriški državni tajnik Henry Kissinger je včeraj odletel iz ZDA in prenočil s svojimi spremljevalci v Švici, od koder je danes odletel proti Tanzaniji v južni Afriki. Njen predsednik Julius Nyerere je med najvažnejšimi vodniki črne Afrike. Kissinger bo v razgovorih z njim videl, kakšne so možnosti za uspeh. Sam je pred par dnevi izjavil, da so izgledi 50:50, v Evropi pa med tem položaj pre-

sojajo manj ugodno in ne verjamejo dosti, da bo Kissinger res kaj opravil.

Položaj v Rodeziji kočljiv
Rodezija je stvarno že sredi gverilske vojne, s katero skušajo črnci prisiliti belo manjšino k predaji. V Rodeziji živi okoli 6 milijonov črncev in le okoli 278.000 belcev, vendar imajo zadnji v rokah vso oblast in vse gospodarstvo. Velika Britanija, katere samoupravna kolonija je bila Rodezija do leta 1965, ko se je proglasila za neodvisno, ker ni marala sprejeti britanske zahteve po spremembi ustave, ki bi naj postopno privedla črno večino na oblast, se že vsa leta trudi za rešitev nevarnega položaja.

Vsi poskusi pripraviti rodezijsko vladajočo belo manjšino k prepustitvi vlade črni večini so propadli, četudi so se za to izjavili tudi Združeni narodi in proglasili proti Rodeziji gospodarski bojkot. Vodniki sosednjih črnih držav so skušali doseči spremembo potom razgovorov z vlado Južne Afrike, ki bi naj pritislila na Rodezijo, ki od nje popolnoma zavisi. Južna Afrika je posredovala, ni pa bila voljna resno pritisliti na belo vladavo Rodeziji. Razgovori so propadli in gverilska vojna, ki je bila že v teku, se je začela širiti.

Nevarnost sovjetsko-kubanskega vmešavanja
Sovjetsko-kubanski poseg v Angolo lani in v začetku letošnjega leta, ki je privedel tam na oblast levičarsko marksistično vladno predsednika Neta, je vzbudil strah, da bi Sovjeti in Kubanci posegli tudi v Rodezijo in Južno Afriko, ki upravlja nekdanjo nemško posest Jugo-zahodno Afriko ali Namibijo, kot jo imenujejo zagovorniki njene neodvisnosti.

Tak poseg bi razširil vojskovanje med belimi in črnimi ter lahko spremenil južno Afriko v krvavo bojišče. To bi vodilo do uničenja zahodnega vpliva v tem delu Afrike in verjetno spavilo v nevarnost morsk promet okoli južne Afrike med Atlantskim in Indijskim oceanom, torej pot, po kateri prihaja dober del olja iz Perzijskega zaliva v ZDA in delno v svobodni del Evrope.

Kissinger išče rešitev
Kissinger se bo danes in jutri razgovarjal s predsednikom Tanzanije, nato s predsednikom Zambije, pa odletel v Južno-Afriki na razgovore s predsednikom tamkajšnje vlade Johnom Vorstersterjem. S predsednikom rodezijske vlade Ianom Smithom se bo sestel le, kot so objavili, če bo ta preje pristal na načrt o prepustitvi vlade v Rodeziji črni večini v teku prihodnjih dveh let. Ta načrt je bil izdelan v razgovorih med ZDA in Veliko Britanijo, podpirata pa ga tudi Francija in Zvezna republika Nemčija.

Jordanija bo kupila rakete v Ameriki

AMAN, Jord. — Jordanija bo kupila 14 baterij Hawk protiletalskih raket v ZDA in jih namestila na določenih položajih za svojo obrambo.

Iz Clevelanda in okolice

Battistiju se mudi—
Zvezni sodnik F. Battisti, ki je spoznal clevelandski mestni in ohijski državni šolski odbor za kriva šolske segregacije v Clevelandu, zahteva do prihodnjega tedna predloge za sestavo odbora, ki naj bi sodeloval pri sestavljanju načrta za desegregacijo šol.

Rojstni dan—
G. Matt Tekavec z Goller Avenue, ki velikokrat objavlja svoje dopise v našem listu, je obhajal včeraj 74. rojstni dan. Cestitamo in mu želimo še obilo zdravih in zadovoljnih let!

Uprava AD išče raznašalca—
Uprava AD išče raznašalca za ceste E. 154, E. 156 E. 157 St., Whitcomb in School Avenue. Kličite tel. 431-0628.

Poseben gost—
V četrtek bo imel na svojem radijskem programu Marijan Kavčič kot gosta Josephine Turkman, ki bo govorila o obisku Zarja v Sloveniji. Oddaja je na WZAK 93.1 FM.
Šolski štrajk v Parmi se nadaljuje—
Ko se šolski štrajk v Parmi nadaljuje, je okrajni sodnik Frank J. Gorman odklonil prošnjo šolskega odbora, naj štrajk prepove.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Predsednik se je včeraj razgovarjal s poslanikom ZDA pri ZN W. Scrantomom, nakar je Bela hiša izjavila, da bodo ZDA vetrile prošnjo Vietnamu za sprejem v ZN, ker ta ne da pojasnil o 795 Amerikancih, pogrešanih tekom vojskovanja v Indokini. Predsednik Ford je to odklanjaje Vietnamu označil za "neobčutljivo in kruto" do družin pogrešanih.

WASHINGTON, D.C. — Narodna akademija znanosti je včeraj objavila svojo študijo o škodljivosti razpršil fluorkarbona, ker uničujejo ozonski pas, ki varuje zemljo pred močnimi ultravioletnimi žarki. Oslabitev ozonskega pasu bi povzročala nevarnost kožnega raka. Akademija znanosti pravi, da bo omejitev rabe teh razpršil nujna, pa je vendar predložila novo študijo, ki bi naj tekom prihodnjih dveh let privedla do vseh potrebnih podatkov za končno odločitev.

KARAČI, Pak. — V predmestju se je podrla včeraj šestnadstropna stanovanjska stavba, pri čemer naj bi bilo do 100 ljudi mrtvih.

EL CENTRO, Calif. — Oklopni avto, ki je vozil denar, se je na spolzki cesti prevrnil, pri čemer se je 8 milijonov v bankovcih in kovancih rastreslo po cesti in poleg nje. Policija je vse zastražila, dokler niso denarja pobrali. Lahko je bilo z bankovci, ki so bili v vrečah, težje s kovanci, ki so se iz vreč razleteli na vse strani, tudi do 50 metrov daleč.

NEW YORK, N.Y. — Sodnik je včeraj določil za vsakega izmed petih članov hrvaške skupine, ki je ugrabila pretekli petek letalo TWA, letela z njim do Pariza, kjer se je predala in bila vrnjena v New York, milijon dolarjev varščine. Ni še odločeno, ali bodo najprej obtoženi ugrabitve letala ali umora policaja v New Yorku.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., and holidays, 1st week of July

Manager Editor: Mary Debevec

NABOCNINA:

- Združene države: \$23.00 na leto; \$11.50 za pol leta; \$7.00 za 3 mesece
- Kanada in dežele izven Združenih držav: \$25.00 na leto; \$12.50 za pol leta; \$7.50 za 3 mesece
- Petkova izdaja \$7.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States
\$23.00 per year; \$11.50 for 6 months; 7.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$25.00 per year; \$12.50 for 6 months; \$7.50 for 3 months
Friday Edition \$7.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 137 Tuesday, Sept. 14, 1976

Carter-Ford

II.

Demokratski predsedniški kandidat je tekom konvencije v New Yorku odklonil povabilo zastopnikov italijanske narodnostne skupine in se s tem tej močno zameril pa vzbudil nezaupanje tudi pri ostalih narodnostnih skupinah v vsej deželi. To so v prvi vrsti skupine iz Srednje, južne in vzhodne Evrope, katerih pripadniki so v glavnem katoličani. Narodnostne skupine in katoličani predstavljajo od dobe predsednika Franklina D. Roosevelta stebel demokratske stranke. Zdi se, da so v Carterjevi okolici smatrali to za samo po sebi umevno in tako ustaljeno, da se za to ni treba posebej brigati.

Zamera narodnostnim skupinam in katoličanom tekom demokratske narodne konvencije je postala opazna in za demokrate zaskrbljujoča šele, ko je postala očita in ko so bile očite tudi njene posledice. Jimmy Carter je skušal popraviti svoj odnos do katoličanov in se zato v Washingtonu sestel s šestimi vodilnimi predstavniki Katoliške cerkve v ZDA. Ta razgovor položaja ni razčistil, škofi so izjavili, da so še vedno "razočarani" nad Carterjem, oziroma nad njegovim stališčem do splava na zahtevo.

Jimmy Carter, goreč, "prerojen" južni baptist, je izjavil, da je osebno proti splavu na zahtevo, odklonil pa je podporo ustavnemu dopolnilu, ki bi to prepovedalo, za kar se poteguje Katoliška cerkev. Pristanek na to stališče — republikanci so ga sprejeli v svoj volilni program — bi utegnulo škodovati Carterju pri libralnih krogih in skupinah volivcev, zato ga je ta odklonil. Liberalni krogi demokratske stranke so začeli trditi, da velika večina katoličanov ne posluša svojega cerkvenega vodstva in da se za to ni treba Carterju zanj preveč brigati.

Katoličani, ki na svojo vero kličekaj dajo, take razlage in takega postopka ne bodo lahko sprejeli. Jimmy Carter sam je pretekli teden izjavil, da ima med katoličani večjo podporo kot med protestanti, toda to, kar so pokazala njegova povpraševanja v zadnjih dneh, ni nujno, da bo držalo tudi 2. novembra.

Kot že povedano, so katoličani v veliki večini priselenci iz Srednje in južne Evrope ter Irske, v dobri meri so to pripadniki narodnostnih skupin, za katere Carter v prvi dobi ni kazal posebnega zanimanja, več mu je bilo tedaj do podpore črnih volivcev. To je res tudi dobil in upa, da jo bo ohranil za volitve 2. novembra. Odnos do narodnostnih skupin je začel Carterja in njegove svetovalce skrbeti, zato je odšel Carter pretekli teden v Pittsburgh in tam skušal pridobiti podporo Poljakov. Ko je oblekel srajco z napisom "Polish Power" v poljskih narodnih barvah, je bil pozdravljen z burnim ploskanjem, četudi so ga pred zborovanjem pozdravljali piketi z napisi "proti splavu na zahtevo" in ga naravnost označevali za "morilec otrok".

Carter, ki je bil še pred obiskom Poljakov v Pittsburghu pri Italijanih v New Yorku, je prišel tudi v Cleveland, kjer je naglo obiskal Slovenski društveni dom v Euclidu, kjer se je njegovim varuhom zdelo najvarnejše, četudi je bil SND na St. Clair Avenue veliko bližje. V Euclidu je izjavil, da je proti prisilnemu prevažanju solarjev za dosego integracije in tudi za ohranitev narodnostnih naselij po ameriških velemedstih kot zdravih za ohranitev teh velemedst. Tak obisk v senklerski naselbini bi bil veliko učinkovitejši, ker ta del Clevelanda, kjer utegne priti do do prevažanja solarjev, med tem ko, te nevarnosti v Euclidu vsaj za sedaj še ni. Senklerska slovenska naselbina je v težavah in bolj potrebna javne podpore, stvarne in moralne, kot Euclid.

Narodnostne skupine so v preteklih desetletjih pretežno glasovale za demokratske kandidate, tudi slovenska. V zadnjem desetletju se je ta trdna strankarska pripadnost precej zrahljala, če ne naravnost omajala. Slovenski volivci so ponovno v veliki večini glasovali za republikanskega županskega kandidata R. J. Perka — verjetno v dobri meri bolj zaradi njegove rasne kot strankarske pripadnosti.

Republikanska stranka se prizadeva pridobiti podporo med volivci narodnostnih skupin in je zato ustanovila poseben odbor za nje, ki živahno pošilja svoje okrožnice na vse strani iz svojega glavnega stana v Washingtonu, D.C. Kako uspešen bo ta napor, je težko reči, ker smatra pretežni del volivcev narodnostnih skupin, da so tem demokraciji naklonjenejši od republikancev.

Kjer je spor zaradi prisilnega prevažanja solarjev

za dosego integracije postal oster, utegne potisniti del nasprotnikov prevažanja med republikanske volivce, ker se predsednik Ford in republikanski volivni program odločneje izražata proti prisilnemu prevažanju.

Vsa ta vprašanja in še druga, ki mučijo današnje-ga ameriškega volivca bodo igrala vlogo pri njegovem odločanju 2. novembra. Dotlej imata oba kandidata, dotlej imata obe stranki še dosti priložnosti svoja stališča razčistiti, da bodo volivci vedeli, kje kdo stoji, za kaj se zavzema in kaj je mogoče od koga pričakovati.

BESEDA IZ NARODA

IZPOD ZVONA SV. ŠTEFANA IN OKOLICE

CHICAGO, ILL. — Baragov strskega. V krasnih besedah je dan, ki je bil letos 29. avgusta v Marquette, Mich., je za nami. Žal, nisem bil tam osebno, to, kar bom napisal, so mi pripovedovali drugi, ki so bili tam. Govoril sem z mnogimi. Vsi so bili istega mnenja: Lepo je bilo. Bili smo na grobu našega svetniškega kandidata Slovenca, škofa Friderika Barage.

Iz Chicaga nas je bilo največ, tako so rekli. Kar trije busi so v soboto, 28. avg., zjutraj odbrzeli izpred cerkve sv. Štefana. Menda jih je bilo vsaj 150 ljudi iz Chicaga in okolice. Mnogi so se pripeljali s svojimi družinami v avtomobilih. Vožnja je bila lepa, razpoloženje med romarji odlično. Romanje je organizirala krajevna organizacija Baragove zveze (častni predsednik Jože Gregorič, aktivni predsednik, Fred Orehek, urednik Čikaške Tribune, in ga. Corinne Leskovar, tajnica). Zjutraj v soboto je bilo, pa se je hitro zvedrilo tako, da je bilo potovanja prav lepo. Zanimivo: v petek so imeli v Marquette nad 90 F, v soboto in nedeljo pa okrog 49 F. Videli smo avtobuse iz Clevelanda, Joliet, Toronta in mnogo Milwaukeej, ki so prišli s privatnimi vozili. Niso mogli dobiti dovolj potnikov za en avtobus. To se pravi, da je bila čikaška organizacija na višku. Med potjo so se romarji ustavili v Green Bayju, kjer so imeli kosilo. Zvečer so dospeli v Marquette, Mich. Prenočili so v Ramada Inn. Povsod so videli napis "Welcome at Baraga Day". Dr. Tone Arko je zvečer kazal lepe barvne slike, katere je posnel, ko je potoval po Baragovi deželi. Upam, da jih bomo videli tudi v Chicagu.

V nedeljo, 29. avgusta, po masi so se romarji odpeljali na ogled Baragove dežele. Bili so pri Baragovem spomeniku blizu L'Anse, zelo se jim je dopadel, srečali so se z duhovnikom, ki je pol Indijanec, pol Irec. Gradi blizu stare cerkve, katere je zgradil Friderik Baraga, novo leseno cerkev prav v istem slogu. Navdušeno jih je pozdravil in povedal, da izhaja iz družine, katere praoče je večkrat stregel škofu Baragi. Videli so ga isto popoldne, ko je stopal na čelu Indijancev v narodnih nošah kot poglavar, s krasnim bernatim pokrivalom v sprevoju v cerkev k škofovi maši.

Pravočasno so se pripeljali nazaj, da so prisostvovali sveti daritvi v katedrali sv. Petra. Bilo je prekrasno doživetje. Stolnica, katere ima prostora za tisoč sedežev, je bila prenapolnjena. Vsaj 1200 ljudi je bilo tam. V sprevoju so bili: na čelu častna četa marinov, ki so nosili zastave, nato Kolumbovi vitezi v pestrih uniformah, Indijanska skupina, nato naša mladina in slovenske narodne noše, kakih 25 po številu, duhovščina in nato škofje. Cerkev je bila nad vse lepo okrašena, videli pa smo poleg ameriške zastave tudi slovensko zastavo. Sv. maša je ob asistenci šestih drugih škofov daroval marquetteški škof Salata.

Pridigo je imel generalni tajnik ameriških škofovskih konferenc, škof Raush. Povedal je v pridigi, da je bila njegova mati Slovenka in da je ponosen na to. Vsi so bili edini, da je bila njegova pridiga nekaj mojstrskega. V krasnih besedah je slavil našega slovenskega rojaka škofa Friderika Barago in njegovo veliko požrtvovalnost pri reševanju neumrjotih duš, po geslu: Le eno je potrebno. Med mašo je odlično prepeval pevske zbor fare sv. Štefana v Chicagu, pod vodstvom p. dr. Vendelina Spendova. Pri orglah je bil dr. Fischinger. Peli so kar v treh jezikih: slovenskem, latinskem in angleškem. Ne samo Slovenci, tudi Angleži so bili presenečeni nad krasnim, dovršenim petjem. Pevec so dali iz sebe vse, kar so mogli. Poleg Marijinih pesmi pevskega zbora je moški zbor obučeno zapel "Ko zarja že gore zlato". Neka gospa mi je rekla: Pohvali naš pevske zbor, p. dr. Vendelina in dr. Fischingerja, kar le moreš. Lepo so predstavili našo faro in slovensko pesem. Za konec je zadonela "Marija, skoz življenje". Vsi Slovenci so popripleli, da je donelo po velikanskih prostorih katedrale.

Mnogi slovenski udeleženci so ta dan klečali pred Baragovim grobom in prosili Očeta luči, od katerega pride vsak dober dar, za poveljanje našega svetniškega škofa Barage. Mnogi so imeli solzne oči. Bili so pa tudi zelo presenečeni nad prijaznostjo in preprostostjo Baragovega naslednika škofa Salate. Povedal je, da nosi tokrat prstan, katerega je nosil škof Friderik Baraga. Dal ga je tudi poljubiti nekaterim našim obiskovalcem.

Ob tej priliki je bil tudi stanelek Baragove zveze. Za predsednika je bil izvoljen varuh Lemontskega samostana in svetišča p. Atanazij Lovrenčič, OFM. Sklenjeno je bilo, da bo prihodnji Baragov dan v letu 1977 na Ameriških Brezjah v Lemontu. Msgr. Matija Butala iz Joliet je dobil Baragovo odlikovanje za svoje delo v prid Baragove beatifikacije. Plaketo je izdelala ga. Modic. Splošna sodba vseh, ki so bili v Marquette, je: Bilo je nekaj lepega, doživetega in je ponovno vzbudilo med slovenskimi rojaki zanimanje za apostolsko delo slovenskega rojaka škofa Friderika Barage in za njegovo beatifikacijo. Sedaj pa čaka o. frančiškane v Lemontu in vse slovenske rojake v Chicagu, Jolietu in okolici veliko delo, da bo prihodnji Baragov dan v Lemontu prav tako lep in veličasten, kot sta bila lansko leto v Clevelandu in letos v Marquette. Naj priprošnja služabnika božjega Friderika Barage pripomore k temu.

Omeniti je treba, da je bila na tem romanju tudi Slovenska folklorna skupina SARC, ki je tudi lepo predstavila slovenske narodne plesne, in žela navdušeno priznanje. Da bo slika popolna, naj navedem še nekaj podatkov. Baragovega dneva so se udeležili naslednji škofje: Charles Salata, osmi naslednik škofa Barage, James S. Raush, generalni tajnik Narodne konference ameriških škofov, Joseph M. Breitenbeck iz Grand Rapids, Paul V. Donagan iz Kalamazoo, James A. Hickey iz Clevelanda, Kenneth J. Povish iz Lansinga, Edmund C. Czoka iz Gaylorda, Mich. Napovedan je bil tudi škof Aloysius Wycislo iz Green Bayja, pa se ni mogel udeležiti. Pevski zbor slovenske fare

sv. Štefana pod vodstvom p. dr. Vendelina Spendova je zapel sledeče pesmi: Psalm 150 od dr. Kimovca pri vходу škofov v katedralo. Gloria v latinskem jeziku iz maše Missa Surrexit Dominus (Tome), I will praise & Psalm 145 od p. Vendelina Spendova; Alleluia in odpev Open Our Hearts od p. Vendelina Spendova; pri darovanju Marijina pesem Samo Nji od p. Sattnerja, Svet, svet si Ti, slovensko od p. Vendelina Spendova; Jagnje božje, angleško po slovenski melodiji; pri obhajilu pa so zapeli Kot po mrzli vodi od Sattnerja, Ave Jezus od Mavja ter Ko zarja že gore zlato (moški zbor).

Na banketu je bilo tudi več odličnih zastopnikov javnega življenja. Naj omenimo samo kongresnika, Slovenca po rodu, Ruppeja. Na banketu v Ramada Inn je svetostefanski zbor zapel: Slovenska zemlja (Aljaž), Po jezeru (Volarič), Vsi so prihajali (narodna), V hribih se dela dan (Foerster).

Sestra Vendelina, ki že nekaj let poučuje na naši farni šoli, je šla v pokoj. Bila je učiteljica na tej šoli takrat, ko je šola pričela delovati. Potem je poučevala na raznih drugih postojankah. Farno poročilo pove, da v vseh teh 53 letih ni niti enkrat zamudila šole. Kljub pokolu bo še nadalje skrbela za lepoto oltarjev v naši slovenski cerkvi. Bog daj, da še mnogo let!

Solska vrata naši mladini so se spet odprla 8. septembra. Kmalu bo tudi slovenska Slovsko sobotna šola spet zbrala nadobudno slovensko mladino pod svoje okrilje.

Imam še nekaj, kar bi vas utegnili zanimati. Pa naj ostane to za prihodnjic.

Lepo vas pozdravlja

"Toti Stajerc"

Srce se veseli svojega 94. rojstnega dne

Frank Rupert

CLEVELAND, O. — Jutri, 15. septembra, bo poznani rojak in bivši društveni delavec, navdušen pevec in narodnjak g. Frank Rupert, dopolnil 94 let.

Ce bi bil naš slavljenec pripadnik nežnega spola, bi verjetno v zadregi izječljal to, res visoko številko rojstnih dni. Morda bi celo "po pomoti" izpustil kako desetletje...

Toda Frank je mož, ki s ponosom razglaša, da jutri, 15. septembra, praznuje 94. obletnico svojega prihoda na ta prečudni svet, čeprav se mu je težja dolga let krepko zvalila na pleča, mu pretaknila vse kosti in koščice, ga krojila in strojila.

Ta krepka slovenska korenina je privedela na beli svet v Vevčah pri Ljubljani. Tam je doživel Frank osnovno šolo in preživel srečna otroška leta. Nato mu je oče svetoval, naj si izbere kako obrt za lažje življenje. Odšel je v št. Vid nad Ljubljano, kjer se je učil za mizarstvo. Po treh letih učenja je postal pomočnik in se osamosvojil. To so bili lepi časi, pravi Frank, in mladost je vzkipevala do viška.

Nato je Frank služil tri leta vojske pod cesarjem Francem Jožefom v stari Avstriji. V tistih časih so bile prenekatere oči obrnjene na bogato Ameriko, kjer se "cedita med in mleko". Tudi Frank Rupert se je odločil za pot v neznano deželo in prišel v Cleveland 27. oktob-

ra 1912. Zatem so se vse do današnjega dne vrstili veseli dogodki dolgi, razgibanih let. Manj veselih, žalostnih, Frank ne šteje. Sicer ponovno vdovstvo nekako težko prenaša in se počuti nekam zapuščenega.

Frank je vse življenje rad pel in kot prvi tenor vneto sodeloval pri pevskem zboru Slovan vse od leta 1936. Povrhu je še njegov ustanovitelj. Rad je vrtinčil, v svojem ljubkem vrtičku negoval rožice in zeleno travico. Se vedno ima rad veselo družbo. Če se tudi še vedno rad zavrti, nam pa žal ni znano! Je član številnega Kluba slovenskih upokojencev v Euclidu in tudi zvesti, dolgoletni naročnik našega lista Ameriške Domovine.

Pionirju Franku Rupertu, našemu dobremu znancu iz hišne številke 18801 Kildeer Avenue, priskrbe čestitke za iskreno željo, da bi se še dolgo dobro počutil in na stara leta še vedno kako veselo zapel!

A. D.

Križem kražem skozi srenjske pasje dni...

III.

New York, N.Y. — Včeraj je bil ameriški narodni praznik Delavski dan. Z njim pravijo, da se počitnice končajo za vse: za delovne ljudi kakor tudi za še učečo se mladino.

Ameriške ceste so v teh začetnih septembrskih dnevih polne življenja, pa tudi smrti. Poročila vedo povedati, da je v tem cestnem življenjskem diranju našlo nad petsto ljudi smrt na ameriških cestah.

Dan poprej je bila prva septembrska nedelja. In na naši preljudi Osmi pri Sv. Cirilu, kjer stoji cerkev njujorske slovenske fare in kjer naj bila bi zmeraj živahno središče slovenske njujorske srenje — saj drugega prostora njujorski Slovenci nimamo, razen še Ligne hiše v Ridgewoodu - pa je bil še zmeraj pravi pasji dan!

Nikakor ni bil vročinski. Niti ni bil soparen. Ko stopim v cerkev, me ob vratih pozdravi župnik oče Richard z vprašanjem: Ali bosta danes res samo dva?

V cerkveni praznini je namreč že sedela Cilka Remeceva, ki je prišla na kratek obisk iz starega kraja in po svoji stari navadi spet prihaja k osmi slovenski maši k Sv. Cirilu. Dokler je imel Sv. Ciril okoli sebe še dosti takšnih dobrih bogaboječih Slovencev, mu je bilo kar dobro, prijetno in lepo... Kar v lastno škodo jih je vse preveč zvabil v svojo nebesno stran tako, da je na zemeljski bolj osamljen in zapuščen.

Cilki in meni sta se pridružila Tejo Krotli in Jože Šimič, sedanjí predsednik farnega Društva Najsvetejšega Imena.

Na zadnjem avgustovskem nedeljo je župnik oče Richard Rogan zapisal in prebral oznanilo: "Prihodnja nedelja bo prva v mesecu in je obhajilna za člane Društva Najsvetejšega Imena."

In nič ni pomagalo; kajti oznanjeno je to bilo v ozračje farnih pasjih dni in ta pasjost je v svojimi zobmi še trdo držala na vseh svetocirilske farane. Samo stiri smo ji ušli in prišli na Osmo.

No ja, ob desetih je bilo malce, malce boljše. V cerkvi nas je bilo 11 odraslih in 4 otroci, na koru pa organistka Josephine - naša dekla za vse - 4 pevke in 1 pevec.

Takšna je farna slika slovenskega Sv. Cirila na Osmi, vzeta po stvarnem življenju na prvo septembersko nedeljo, katero - žal - ne morem drugače poimeno-vati kot farni pasji dan. Vesel bi bil, če bi bil to zadnji pasji dan na Osmi v tem Gospodovem letu, katerega za zdajšnost in prihodnost, za zgodovino obeležujemo s številko 1976.

Tega nedeljskega dne so manjšali kar vsi člani Ravni-karjeve in Zupančičeve družine, za katere moram - resnici na

ljubo - reči, da so v teh pasjih mesecih vsaj malce zmanjševali pasjost svetocirilske fare pri slovenskem Sv. Cirilu na Osmi.

In pogrešali smo ministranta Andrejčka. Upajmo, da bo pasjost v tem zdaj popustila. Tu bo zmeraj Andrejček, če je ne bo ubiral kam drugam, ko je šolarček postal? Upajmo, ker te dni se vrne iz zgornjenjujorskega gričevja Klezinov Joško, ki kar rad opravlja sveta opravila ob oltarju. V preteklih letih, takrat, ko se je še nekam kupal po slovensko odgovarjati na slovenska vprašanja - kot na primer tole: "Joško, kaj boš pa ti, ko boš velik? Zmeraj mi je odločno odgovoril: priest!" Zadnje čase, ko kar rad po slovensko odgovarja, pa mi na to vprašanje nič ne odgovori. Malce navihano me navzgor pogleda in z rameni skomigne... in... that is all! Ak! Priest ne bo, upam pa, da bo še dolgo naš oltarni strežnik. "Kajne, Joško?!"

In v takih farnih pasjih dnevih sem nekajkrat premišljeval besede svetokriškega župnika Hribiška, ki jih je izrekel na lepem dnevu farne 60-te obletnice Sv. Cirila na Osmi, ko je dejal:

"Dokler župnika raste iz lastne notranje sile, ne le z dodajanjem od zunaj, tako dolgo vemo, da ima življenje v sebi..."

Pa sem pomislil. Po 50-letnici, ker je bil v poljski dvorani, kjer se je proslava vršila, med nami idealist, narodnjak starega kova - dr. Franjo Delak, in ker je bila slovenska njujorska srenja še življeja, nam je s svojo sposobnostjo in požrtvovalnostjo priklical v življenje nov pevske moški zbor "Fantje z Osme". Res da smo ga potem, ko so fantje že dobro peli, s težavo držali skupaj. Delak je odšel v večnost, "Fantje z Osme" pa v farno zgodovino, ki je ohranjena še najverneje v moji desetletni kroniki, objavljeni v celoti v Ameriški Domovini, dober del pa tudi v Ameriškem Slovincu.

Po naši 60-letnici smo stopili kar v prave pasje dni farnega življenja, v kolikor ni bilo tega nekaj več opaziti tam nekje izven farnega središča na Osmi in to so bili le utripi - kot na primer: obiski svetokriške fare v Fairfieldu na nedeljo po Telovem, trije pikniki mladih, ki pa niso vsi naši farani, v Mohansic State Parku ter udeležba svetocirilske fare v malem na 41. Mednarodnem - ameriškem evharističnem kongresu v Philadelphiji. Fara naša je ostala pri starem, ko jo bodo življenjsko vzburkavale le nedelje prosvetnih ur - in nekam hladne bodo, če se ne vrne organist Franjo - misijonska nedelja, vinska trgatve in morda le se kakšna zdajle nepredvidena življenska izrednost.

Kazalo bi začeti spet z malo farno šolo, da bi 20 mladik, ki jih trenutno imamo v fari, utrdili za rast narodnega življenja na tujem, kar pa je za njih rojstna dežela. Iz te srkajo mimgrede, brez vsake muje. Težje pa je zanje, če jim starejši ne omogočujemo in dajemo, pridobiti tudi dovoljno tega, da bodo dobro poznali svoj narodni izvor ter da bodo voljni tudi nekaj ohranjati in dajati, da se sled temo narodnem izvoru ne zabriše.

Le tako bomo ohranili farno Sv. Cirila na Osmi pri slovenskem življenju, ki bo vplivala na širšo slovensko njujorsko srenjo, katere se nam krči.

Za srenjsko kroniko naj povem in zapišem, da so v obdobju teh farnih pasjih dni umrli sledeči njeni člani - vsaj kolikor sem jaz zasledil - John Balantić, nekaj močno poznana slovenska družina. Frances Krizman, Belokranjica, članica Slovenske do-brodelne zveze. Kmalu, ko sem se vrnil iz očetnjave na Njujorško, sem spoznal, da Belokranjci in Primorci se niso povezali s slovenskimi srenjčani, ki so se zbirali na Osmi. In še predno je prišlo do ustanovitve fare sv. Cirila, so se držali stran od Kranjcev in Stajercov. Tako se (Dalje na 3. strani)

KANADSKA DOMOVINA

VESTI
IZ SLOVENIJE

RAZNE NOVICE DOMA IN PO SVETU

Šola se je začela in prinesla skrbi šolarjem, pa tudi njihovim staršem in šolskim oblastem. Stroški za javno šolstvo rastejo, četudi število šolarjev pada, trdijo uradna poročila. Stroški za šole so v zadnjih 12 letih porastli daleko več kot karkoli drugo — za 366% v razdobju 1961-1973, ko so ostale cene porastle le 157%. Uradni podatki trdijo, da se ta rast stroškov za šole nadaljuje.

Za leto predvidevajo, da bodo stroški za šole dosegli 14,5 milijonov, 1,5 milijona več kot lani za osnovne, srednje in strokovne šole — četudi je število šolarjev manjše. Stroški za posameznega šolarja bodo znašali povprečno \$2,381 letno, \$282 več kot v preteklem šolskem letu. Letos se bo vpisalo skupno nekaj 6,150,000 šolarjev vseh starosti, okoli 54,000 manj kot lani. Vzrok padcu števila šolarjev je padanje rojstev v zadnjih 15 letih. Največji padec šolarjev je v razredih osnovnih šol od 1. do 8., med tem ko število dijakov v srednjih šolah in število slušateljev na visokih šolah še vedno raste.

Na srednjih šolah pričakujejo okoli 1,7 milijona dijakov in dijakinj, pa napovedujejo, da bo to število v 10 letih padlo na okoli 1,4 milijona.

Na osnovnih šolah v Kanadi uči skupno 158,000 učnih moči in pride torej povprečno za vsakega 24 šolarjev, v srednjih šolah pa celo na vsako učno moč le 17 dijakov. Na teh je zaposlenih letos 109,000 učnih moči.

Vodnik nove demokratske stranke Edward Broadbent je na Delavski dan v Hamiltonu, Ont., trdil, da je omejitve inflacije le navidezna, ter izjavljaj, da ne verjame, da bo vlada omejila dobičke in cene, kljub temu da dobički stalno rastejo. Predsednik zvezne vlade Pierre Trudeau je med tem objavil, da bo vlada z objavami oglasov v časopisju in na radiu ter televiziji obrazložila položaj in pokazala uspehe, ki jih je dosegla njena borba proti inflaciji.

V Britski Kolumbiji je spet v ospredju vprašanje dajanja fluorja vodi kot sredstva za varovanje zob. V tej pokrajini pije le nekoliko eno desetino prebivalstva vodo z dodanim fluorjem in ima najslabše zobe v vsej Kanadi, kot je izjavil dr. Gerald Bonham, vodja zdravstvenega oddelka v Vancouverju.

Moška z nogavicami preko obraza sta pretekli teden oropala dve katoliški cerkvi v Kit-Chenerju in v Waterlooju. Duhovnika sta v obeh slučajih skušala roparja odgnati, pa sta morala konjati, ko je eden od njih potegnil revolver.

Oblasti v Ontariu so v skrbeh, ker rudnike zapirajo, ne odpirajo pa novih. Rudarska dejavnost pada, z njo pa dohodki, ko denarja vedno povsod manjka. Nekateri odgovorni predlagajo znižanje davkov za nove rudnike in delno tudi za obstoječe, katerih dohodki so prejemajni za rentabilno delo.

Predsednik britanske vlade James Callaghan je moral pretekli teden odložiti svoje uradno potovanje v Kanado, ki bi ga vodilo od Vancouverja do Cape Bretona z dvodnevним postankom v glavnem mestu Ottawi zaradi grozeče stavke pristaniškega delavstva in mornarjev.

Senatni odbor je bil iznenađen, ko je dognal, da je med

nestrokovnim delavstvom tri četrtine rojenih Kanadčanov in to kljub temu, da izda zvezna vlada letno za njihovo vežbanje nad 100 milijonov dolarjev.

Volivni boj v Zvezni republiki Nemčiji je v polnem razmahu, saj do volitev 3. oktobra ni več daleč. Kancler H. Schmidt je pozival volivce preteklo nedeljo na velikem shodu, naj se pri volitvah odločujejo po glavi, pri tem naj pa ne pozabijo, da je "srce v telesu nekaj na levo od sredine".

Četudi uživa kancler velik ugled in lahko pokaže na lepe gospodarske uspehe svoje vlade, so izgledi na zmago skoraj enaki med vlado in opozicijo, ki jo sestavljajo krščanski demokrati. Ti so tudi sedaj najmočnejša stranka v republiki, toda manjka jim absolutne večine. To predstavljata socialistična in liberalna stranka skupaj, ki pa nista gotovi, če jo bosta mogli

Korolanov obisk in koncert v Torontu

Ko v vetru čutim zrelih brajd
kipenja —
ti sedeš k meni — deklica
s prisoj —
da laže mi v tujini bo nočoj...
delila bova skupaj sanje —
hrepenenja...

CLEVELAND, O. — Slovenska pesem, ti si kot poslanka, nebo te samo zdaj med nas pošilja... Kako lepo je iti za tvojim klicem, kamor nas je zaneslo kot ptice, da utripljemo in upamo. Upamo, da bi zaslišali vsaj tebe — slovenska pesem, ki si mnogim, morda večini — kot žegen v mrkosti in prahu velenosti, onim na pretrajih daleč na južnem kontinentu ljubeč dotik in objem, vsem pa vrč napolnjen s studenčnico hladilne medicine za srce in dušo. Pozdravljena slovenska pesem!

Mi v Clevelandu smo srečni, da imamo znanilce in ohranjevalce slovenske pesmi — pevске zборе. Eden teh je KOROTAN, ki je po svoji izvežbanosti in mladostni drznosti pred drugimi ter nam iz leta v leto ohranjuje in podaljšuje slovensko življenje, slovensko bitnost in prisotnost in nas reprezentativno-umetniško na višku zastopa pred tujo javnostjo in kulturnimi institucijami.

Korotanovo poslanstvo se ne omejuje samo na Cleveland. Večkrat so že gostovali po raznih slovenskih naselbinah v ZDA in tudi v Kanadi — letos so nas nad vse dostojno predstavili in zastopali v Filadelfiji na Euharističnem kongresu in zdaj se pripravljajo na gostovanje v drugi največji slovenski naselbini v Severni Ameriki — v TORONTU. Koncem oktobra bodo prišli v Toronto in imeli svoj nastop v cerkveni dvorani na Brown's Line. Z njimi bo prišel tudi orkester Mladih muzikantov ter verjetno še dosti prijateljev zbora. Prav je, da že zdaj opozorimo torontsko javnost na gostovanje, ki naj ne bo samo formalni koncert, temveč prijateljsko srečanje slovenskih ljudi, ki jih vežejo isti ideali — privlačijo ista hrepenenja, ista vera in upanja.

Naj bo to srečanje pričetek novih osebnih in kulturnih vezi, ki naj dajo našim mladim kulturnim ustvarjalcem poguma, novega zagona in veselja, naj se splete nova vez poznanstev in načrtov, naj prilije to srečanje in enako vsa druga — novega ognja delu za slovensko uveljavljanje in življenje v tujem svetu.

Prosimo prijatelje slovenske

pri volitvah prihodnji mesec ohraniti.

Industrija moške obleke poziva vlado, naj jo zaščiti z omejitvijo uvoza cenjenih oblek iz tujine, ker da je sicer v nevarnosti občutnega nazadovanja. Največ moške obleke prihaja v Kanado iz držav, kjer so plače sorazmerno majhne v primeri s kanadskimi.

Predsednik britanske vlade James Callaghan je izvedel nekaj večjih sprememb v svoji vladi, ki bi naj postala s tem učinkovitejša in uspešnejša, pa deležna tudi močnejše podpore.

Južna Afrika je objavila pretekli teden olajšanje položaja rasno mešanega prebivalstva; dobilo je več pravic, ki so bile doslej pridržane samo belcem. Ti ukrepi naj bi zmanjšali nemir med mešanci, ki so v zadnjih dveh tednih ponovno uprizorili demonstracije, ki so prešle v izgrede in nasilja.

pesmi, naj napolnijo dvorano, naj povabijo svoje znanee, naj opozorijo slovenske kulturne organizacije ne samo v Torontu, temveč tudi v Hamiltonu, v St. Catharines, Guelphu, Sudburyju in Londonu in drugod, da prihajajo slovenski pevci, ki ne prinašajo s seboj prav nič drugega kot veselo slovensko pesem, srce, ki še slovensko bi je in poje; poje hvalnico zemlji očetov in mater, poje hvalnico Bogu in zemlji, ki jo je On ustvaril resnično po sami svoji podobi... Preko 80 pevcev in pevk bo pod vodstvom ing. Frančka Gorenška prineslo pozdrav preko meje, pozdrav, ki po svoji prisrčnosti ne bo nič zaostajal za onim pred dvema letoma — ko smo vsi — vi in mi — tako lepo in v resničnem veselju in ljubezni sprejemali koroške brate!

Le izredna pripravljenost za žrtve zmora take gostovanja. Zato sem prepričan, da slovenska javnost, slovenska kulturna družba, naše slovenske fare in njeni predstavniki ne bodo preslišali povabila, ne bodo zamudili morda edinstvene priložnosti Korotanovega obiska in koncerta.

Naj omenim, da bo naslednjega dne birma v cerkvi Marije s čudodelno svetinjo. Birmoval bo prvič naš novi škof dr. L. Ambrožič in pri petju med sv. mašo bodo pomagali domačemu cerkvenemu zboru tudi naši Korotanci. Tako bo to resnično slovenski praznik v Velikem Torontu.

Marjan Jakopič

Pripis: Za vse informacije se obračajte v Torontu na odbor ali na g. Blaža Potočnika, 585 Horner Ave., Toronto 14, tel. (416)-259-6206.

Še eno pismo o Kočaku

TORONTO, Ont. — Priznati krivdo v svojih vrstah je junško dejanje zlasti še, če gre za pokol 12,000 ali še več neoboroženih ljudi, ujetnikov in to že v mirni dobi.

S priznanjem ste si čisto gotovo nakopali sovraštvo in preganjanje svojih soborcev, jugoslovanskih komunistov in si uničili vsekakšno delovanje v Titovi Jugoslaviji.

Poraja se seveda vprašanje zakaj? Zakaj ste se odločili k temu koraku?

Ali se je v Vas zbudila vest, Vi ste priznan filozof, in boste šel gotovo v zgodovino kot ustvarilec Titove Jugoslavije in to je Vaša razlaga, zakaj ste bili v vrstah tega najbolj krva-

vega režima v zgodovini Slovencev in Jugoslovancev.

Ali je eden od "Solženicinov" vzbudil vest tudi v Vas, da ste junško nastopili, kakor so ruski misleci?

Junasta je pa tudi vse, kar Vam morem priznati:

a) Nikakor ne vidim strašno logičnega zaključka, da ste se pridružili komunističnim revolucionarjem zaradi krščanstva, kot sem videl to zapisano.

Sam sem kot mlad slovenski dijak vedel, da komunizem pri naša spremembo s krvavo silo in pušca za seboj kupe mrličev in taborišča z bodečo žico, kjer umirajo tisoči (Gulag arhipelago), zraven paralelno temu pa tudi gospodarsko razvalino.

"Stalin, Tito" je bilo geslo partizanskih brigad vse širom po Jugoslaviji. Jaz sem se takkega gesla zgrozil in sem ga moral odkloniti četudi bi videl zgodovinsko priložnost se pridružiti revolucionarjem, kot ste izjavili Vi.

Danes je jasno, da je bila priključitev nekih krščanskih strank komunistični revoluciji strašna naivnost, katera vodi samo v likvidacijo.

Usoda krščanskih socialistov je znana. Se v četniškem odredu sem slišal zgodbo o mladem krščanskem socialistu Janku Kraševcu, ki se je l. 1943 skrival v gorenjskih gozdovih s skupino 13 njemu enakih partizanov, skrival pred partizani komunisti.

Naša pomoč je bila prepozna spričo meje in nemških pozicij in Janka so ubili Nemci, čisto gotovo na ovadbo rdečih partizanov.

b) S kakšno pravico ste mogli s čisto vestjo oklicati revolucijo: KP, vaša skupina in levi Sokoli in s tem proglasiti vse ostale Slovence, ki se niso borili v tem okviru, za izdajalce?

Se dobro se spominjam tistih časov, ko je nemška sila ustrela vseh 13 njemu enakih partizanov, ki so bili v tem okviru, za izdajalce?

Se dobro se spominjam tistih časov, ko je nemška sila ustrela vseh 13 njemu enakih partizanov, ki so bili v tem okviru, za izdajalce?

Tista proti-imperialistična fronta, o kateri govorite, je bila torej proti zapadnim zaveznikom, krvavi Stalin, ki je pokončal milijone Rusov-Slovancev, ni bil zadosten razlog, da bi odklonili sodelovanje s komunisti?

c) Jaz sem sledil kot kristjan in rodoljub drugemu klicu bratni naš narod, ne izživati okupatorja, ki je klal 10, včasih tudi 100 za enega ubitega Nemca, četudi bi lahko bile sile nacistične diktature zmagovite.

Zgodovinska priložnost se pridružiti zmagovalcem, ki so se borili za Stalina in Tita, me ni brigala, da bi obrnil hrbet svojemu prepričanju.

Mi smo poslušali glas predstavnštva, katero je bilo izvoljeno s demokratično večino. Pridružili smo se Mihajloviču, ki se je boril že v aprilu, maju in juniju, medtem ko je KP kolaborirala.

Četniki so poskušali sodelovati z vsemi silami proti okupatorju, saj veste, da je Mihajlovič ujel Tita v jeseni 1941 in ga je izpuštil, da se bosta skupno borila.

OF je proglasila četnike za izdajalce, jih začela pobijati, kakor tudi vse druge Slovence, ki naj bi nudili alternativo OF. Saj ste morali poznati mladega Emera, ki je z Vami sodeloval, nato pa začel svoj četniški odred in so ga Vaši ubili.

S kakšno pravico so Vaši soborci ubili bana Natlačena in

drugih 12,000, predno se je začel upor proti OF?

d) Tista zgodovinska priložnost je bila ta, da je KP Jugoslavije imela zaslonbo pri KP Italije, Nemčije, Anglije in Amerike (Adamič). Brez KP Italije partizani ne bi mogli doseči obsega, da bi zbudili pozornost Zahoda. Vsa tretji italijanski okupator je bil komunist in je pomagal komunistom Jugoslovancev, čisto so cele enote prestopile k Vašim soborcem.

Noben Italijan se ni boril v vrstah Mihajloviča, nobena organizacija na svetu ni pomagala nam.

e) Skupno fronto smo nudili le mi. Edino Ustaši, zaradi poboja med Srbi in kolaboracije, ter komunisti zaradi pokolov nad vso proti-partijsko opozicijo, verjetno nekaj prav Vaših soborugov nismo mogli sprejeti.

Vse drugo je bilo stvarno povezano v neki skupni fronti, ki bi vse tvorilo novo Jugoslavijo, verjetno celo z Bolgarijo vred. Trst in Koroška bi ne bili politični kupčiji, kot je bilo to sedaj, to je bila naša zgodovinska priložnost.

f) Tudi na vojaški fronti so bili partizan manjšina: v Sloveniji 25,000 domobrancev in 5,000 četnikov proti 16,000 partizanom.

Na Hrvaškem in Bosni grede številke v 100,000, gotovo pa je bilo več borcev proti Titu kot pa zanj. V Srbiji vsaj 100,000 vseh četnikov in desetino tega partizanov.

Zato je bila potrebna sovjetska vojska in delno bolgarska, da je okupirala Beograd in ustoličila Tita.

Torej ne z narodno večino, ampak s pomočjo Stalina je zmagal Tito in Vaši soborci.

Če bi Angleži ne izdali svojega zaveznika Mihajloviča, verjetno tudi to ne bi pomagalo, tiste zgodovinske priložnosti ne bi bilo.

g) Zgodovina je pokazala, da je bilo to Vaše sodelovanje navivno, zavrgli so Vas, ko Vas niso več rabili, Vaš vpliv pa nepamemben.

S svojo prisotnostjo ste pa le dali viden skupne fronte, katere geslo je zelo pomagalo komunistom.

h) Zgodovina nam nalaga, da razčistimo tragedijo, ki jo je doživela svoboda v "borbi za svobodo" in v revoluciji med vojno.

Mi Vam verjamemo, da Vas je partija izigrala, čutimo, da je verjetno še več za tem, kar ste povedali.

Bili ste v vrstah revolucije in odgovornost leži na Vas, zato kar na dan z resnico za zgodovino!

Kajtimir

Njujorska srenja...

(Nadaljevanje s 2. strani)

je naš narod navadil te avstrijskantske delitve našega naroda, da tudi na tujem ni bilo nikdar pravne narodne povezave, in te še danes ni. Še letošnja Philadelphija nam je to dopovedovala. Grupe med takozvanimi katoliškimi Slovenci! Jaz - kot narodnjak, naprednjak sem bil trikrat v Philadelphiji in nikdar mi ni bilo žal, da sem šel.

Ze zadnjič sem omenil smrt Jožeta Kepica, očeta naše odlične pevke Anni Kepic-Zajc. Pred leti je Kepičeva družina bila vpisana tudi v fari, zdaj pa je poklicala le našega župnika, da je opravil slovenske molitve v pogrebni žali.

Mesec za tem sta umrla, kar v istih dneh Jennie Matičič in Jakob Cerar, ki je bil včasih naš faran in član KSKJ sv. Petra, a je zdaj že dolgo let živel z ženo v New Yortu na Long Islandu. Potem je umrla Ana Jancigaj,

Velenje raste najhitreje, Novo mesto zaostaja

Naravna gibanja in selitve so med tistimi dejavniki, ki odločilno vplivajo na število prebivalcev v mestih. Kljub temu, da ti vedno bolj bežijo iz mest v okolico, pa so na lestevici desetih slovenskih mest z največjim številom prebivalcev še vedno ista mesta kot pred desetimi leti. Nekoliko se je spreminil samo njihov vrstni red. Po podatkih Zavoda LR Slovenije za statistiko je bilo število prebivalcev v desetih največjih slovenskih mestih v letu 1966 in junija letos naslednje:

	1966	junij 1976
Ljubljana	189,500	243,244
Maribor	108,799	126,131
Celje	32,808	37,403
Kranj	25,098	29,681
Trbovlje	16,453	16,620
Jesenice	15,955	17,541
Koper	14,061	20,595
Nova Gorica	10,883	16,455
Novo mesto	10,662	14,211
Velenje	9,110	15,517

V obdobju od leta 1966 do letošnjega junija se je najhitreje povečalo število prebivalcev v Velenju, kjer se je v desetih letih povečalo za 70 odstotkov, močno pa se je povečalo tudi število prebivalcev v Novi Gorici, Koprni in Novem mestu in sicer od 33 do 51 odstotkov. Najmanj, namreč le za odstotek, se je v tem obdobju povečalo število prebivalcev v Trbovljah. Ljubljana, Maribor, Celje in Kranj so še vedno največja štirin slovenska mesta. Na lestevici mest z največjim številom ljudi v Sloveniji je najbolj napredoval Koper in sicer s sedmega na peto mesto, medtem ko je Novo mesto padlo prav na deseto mesto, čeprav je število prebivalcev v tem mestu v desetih letih zraslo kar za 33 odstotkov. Po slovenskem občinskem registru stalnega prebivalstva je bilo junija letos v Sloveniji 1,819,197 prebivalcev, od tega 747,197 mestnega prebivalstva in 1,072,000 nemestnega.

Betonski most namesto lesenega?

Most na Visokem v Poljanski dolini, ki ni pomemben le za ta kraj in dobro znano Tavčarjevo domačijo, ampak tudi za številne hribovske zaselke na desnem bregu Sore, za izkoriščanje gozdov ter za povezavo Poljanske doline s Črnim vrhom in Polhovim Gradcem, je že povsem dotrajan.

Krajevna skupnost Log, h kateri sodi, in strokovne službe skupščine občine Škofja Loka predlagajo, da bi leseni most nadomestili v betonskim. Po približni oceni bi stal blizu dva milijona dinarjev.

Most bo mogoče graditi šele tedaj, ko bo podrobno določena

zdaj že dolgo let živeča v New Jerseyju, poprej pa na Deveti cesti, čisto ob Sv. Cirilu. Bila je najstarejša teta faranke Antonije Krek. Umrla je v 95. letu starosti. In nekam tako stara je umrla v starem kraju pri Čabru v pokoji živeča faranka Polly Hollenbach, ki je hotela, da ji je župnik oče Richard po odhodu iz Amerike redno pošiljal cerkvena oznanila z Osme. To je lepo spričevalo mnogih iz starega slovenskega rodu kako prisrčno in tesno so duhovno vraščeni v domačo cerkev, ki jim je zares pomenila dom na tujem. Polly se od tega doma ni mogla duhovno ločiti niti tedaj, ko se je vrnila v svoj rodni kraj na obrobju Slovenskega.

Tako se starejši poslavljajo za zmeraj od nas, vsem pa vsiljuje vprašanje: Kako in koliko naših najmlajših bo ostalo zvesto z nami do našega in njihovega življenjskega konca??!

Tone Osornik

smer nove ceste skozi Poljansko dolino, tako imenovane uranske ceste, na katero se bo navezoval.

Dinar izgublja dalje

V Jugoslaviji so se lani odločili, naj dinar "drsi" ali plava v odnosu do drugih valut, ko je postalo očitno, da mu ni mogoče dati trdnega, stalnega tečaja in so se za tako pot odločile tudi države Zahoda.

Od lani je dinar izgubil napram švicarskemu franku 11,65 odstotka, napram kanadskemu dolarju 10,47%, napram ameriškemu dolarju za 3,33% — sedaj izplačajo za \$1 v Ljubljani nekaj nad 18 dinarjev — 2,86% napram avstrijskemu šilingu, 3,23% napram nemški marki.

Dinar je postal šibkejši, ko se je zmanjšal prtok denarja od jugoslovanskih delavcev na tujem, s katerim so v preteklih letih krili primanjkljaj v zunanji plačilni bilanci in ustvarili celo nekaj devizne rezerve. Ta je sedaj v glavnem že splahnela in dinar je v nevarnosti novega, naglejšega "drsenja".

Zadnje vesti

Za zadnje vesti iz Slovenije poslušajte v Clevelandu in okolici Slovensko radijsko uró "Pesmi in melodije iz lepe Slovenije" vsak večer od ponedeljka do petka na postaji WXEN-FM na 106,5 MC, katero vodita dr. Mitjan in ga. Barbara Pavlovič.

CLEVELAND, O.

MALI OGLASI

For Rent

Adults only, 4 rooms, bath, individual basement and upstairs porch. No pets. Newly decorated. At 1134 E. 76, call 361-5254.

Odprto v nedeljo

na 19012 Pawnee Avenue pri E. 185 St., zidan bungalow, 2 spalnice, možnost razširitve zgoraj, razdeljena klet. Zelo vabljivo. GEORGE KNAUS REALTY 819 E. 185 St. 481-9300

IŠČE SOBO

Slovenka išče veliko sobo s kuhinjo in kopalnico spodaj, blizu E. 185 St., Harland, Miller ali 222 St. Kličite tel. 881-9296.

—(10,14 sep)

EUCLID RANČ

E. 250 St., z aluminijem opazen, 3 spalnice, jedilnica, kuhinja z ugrajeno opremo, 2 kopalnici, razvedrilnica, garaža za 2½ avta, stara le 3 leta. Morate videti za pravo očen!

Novi zidani ranči

V Euclidu, priključene dvojne garaže, 3 spalnice, 1½ kopalnice, velike kuhinje, kleti, kakovostna gradnja, gozdnate parcele.

UPSON REALTY

UMLA

499 E. 260 St. 731-1070
odprto od 9. do 9.

(139)

FOR RENT

Five rooms up and down, adults. No pets. On E. 74 St. Call 361-8271

—(138)

Help Wanted Male

Newspaper Pressman Letterpress. Part time. or full time. Call Jim at 361-4088.

Help wanted Male or Female

Delo dobi

Iščemo delavca, delno izkušnega ali začetnika, za delo na strožnicah in drugih strojih. Dobra plača, veliko nadur, ugodni delovni pogoji. Za podrobnosti kličite tel. 731-8131.

(140)

Janez Jalen:

VRH

Tretja knjiga

ZOREČE PSENICE

Lisjak," so si hiteli šepetati bojevniki. Z veliko losovo ponjavo so pritekli mladci in prenesli nezvestnega Orla v Ostrorogovo kočjo. Bela Ovca se je koj lotila vračenja. Previdno je izdrla ranjencu puščico iz prsi. Curk krvi se je vili za njo. Komaj slišno je se zašepetal ime svojega očeta in svoje matere Zorne Kaline. Potem mu je glava omahnila in njegove jasne oči so za vedno ugasnile.

Velika glavarjeva kočja na kolishu pod Rožnim hribom je za hip onemela. Tišino je najprej presekla krčevit jok Zorne Kaline. Za njo so zavekale še druge ženske. Ostrorogi Jelen je pa stopil ven na mostičke. V svoji polni moški moči bi bil molče udušil bolečino. Sedaj so ga pa siva leta zmogla. Ko si je vse prizadejal, da bi ne zajokal, se je iz njegovih prsi odrgal glas, ki je bil še najbolj podoben rukanju ranjenega jelena.

O-o-o-o-o-o!

Vztrajni Volk kasneje ni vedel povedati, ali je očeta Ostrorogega Jelena le napak razumel, ali je v njem samem prekipela divja jeza. Togotno je zarukal na boji. Odzval se mu je najprej Rjavi Medved, potem bolj v zboru kakor zapovrstjo vsi njegovi odrasli bratje, Jezerne Rože in Zorne Kaline sinovi. Vmes so posegli še drugi bojevniki. Na kolishu Ostrorogega Jelena je nastalo tekanje sem in tja, kakršnega doslej še ni doživelo. Zarokljale so puščice v tulih, brenkile so titive, zasvetile so se sekire in se zabliškale visoko dvignjene konice sulic. Po pristajnem mostu navzdol pa je drl plaz bojevnikov, skakal v dreva, ki so drug za drugim odrinjali na odprto jezero. Vztrajni je imel dovolj opraviti, da je do preliva med prvima dvema otokoma vse prehitel, jih zaustavil in jih razporedil, kakor se mu je zdelo najbolj prav. In še to in ono je moral dopovedati bojevnikom, če ni hotel imeti nepotrebnih izgub. Predvsem jim je zabičal, naj molče in naj pazijo, da nobeno veslo ne bo čofotnilo ob vodo. Ko je še preskusil veter, da bi ga psi prezgodaj ne zavahali, ni maral napasti skozi preliv. Rajši se je obrnil, obvesljal prvi otok, da neutegoma plane na Turovce izza ovinka Plešivce. Nobena kita nočnih ptic ne drsi po vodni gladini bolj oprezno, kakor se je bližal s svojimi številnimi drevaki najstarejšemu kolishu v Velikem jezeru Vztrajni Volk, prvorojenec slovitega Ostrorogega Jelena.

Presukani Lisjak je po sporu z Grabljivim Rakom trmoglavo ostal na mostičku. Niti ni maral več pogledati, kaj je s privezano Črnoglavko. Do jutri že zdrži. Naj nikar ne misli Rak, da je on slabč in da ne prenese naporov. Je mar pozabil, da je Presukani Lisjak Ostrorogega Jelena sin. Presukani je hodil po mostičku naokrog, postal tu in tam

in gledal na jezero. Nikjer se ni nič oglasilo razen navadnega preletavanja in čofotanja ponočnih ptic. Še žabe so danes molčale in napovedovale stanovitno vreme.

Vzšla je luna, se skrivala za oblake in se spet prikazovala. Lisjaka se je prijemal spanec. Začel si je dopovedovati, da Ostrorogi prav gotovo to noč ne napade. Saj morebiti njegova puščica ni nič hudega naredila. Prava reč, če je malo oprasnila Jasnookega. Pa naj nikar ne bi bil čeljustil. Sicer pa — saj bedijo psi. Ga že opozore.

Lepa poletna noč se je nagnila že na jutro. E, če do sedaj ni bilo nič, zanaprej tudi ne bo. Pa vseeno! Presukani je odšel po poševni navzdol in sedel za pristajno bruno. Če bi se mu zadremalo in če le kdo pride, ga že zbudi, ko pristane.

Lisjaku so se kar same zaprle oči. Skoraj ta hip so ga sanje že odnesle pod razgledni brest na vrhu Rožnega hriba. Prav tam spodaj, na isti strani, kjer je bil pred leti kot mladeč svojemu očetu Ostrorogemu Jelenu zažagal spodnjo vejo, da se je bila odlomila pod njegovo težo in je najmočnejši glavar v Velikem jezeru grdo padel in si izpahnil nogo, je bil sedaj on sam trdo privezan na deblo njegovemu očetnemu rodu svetega drevesa. Kdo ga je bil pridrgnil, tega ni vedel. O, pač! Sam se je bil tako nerodno zamedel. Na kakšen način, pa spet ni mogel zapopasti. Jasno se je pa zavedal, da mu udje otrdevajo in da kmalu ne bo mogel ganiti niti s pr-

RADOVEDNOST — Joe Hohnson je dvignil mlajšega bratca, da lahko gleda v cev topa tanka iz druge svetovne vojne, ki stoji kot spomenik v Bangert parku v Florissantu, Mo.

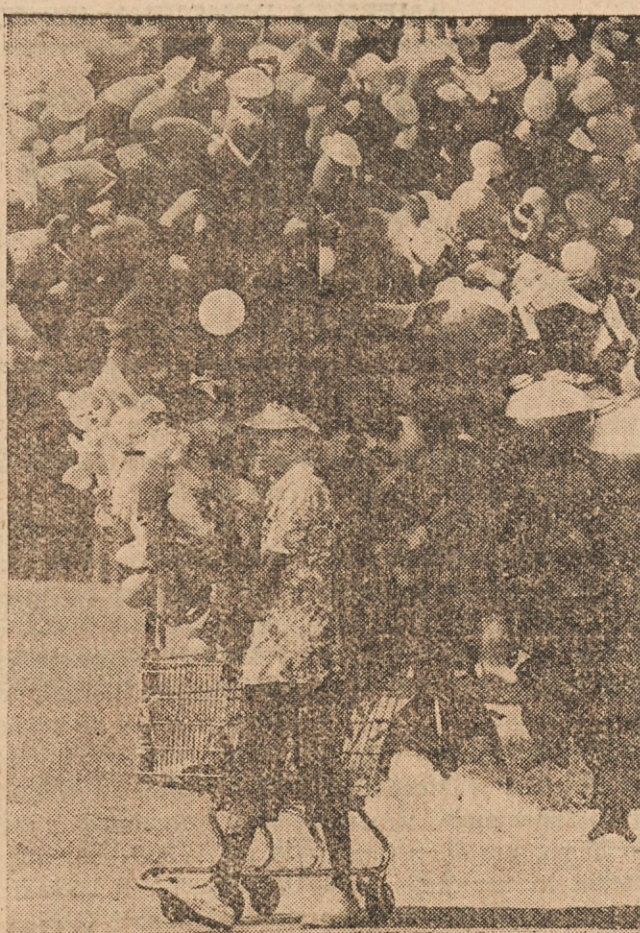
stom ne. Nad njegovo glavo, tam, kjer je nekdanj z razglednega bresta odganjala močna veja, je bil čas izdolbel v obsežno deblo črno duplo. Izredno velika uharica je pomolila iz temne odprtine strahljivo glavo. Skrbno je pogledala navzdol na Lisjaka in se privoščljivo zasmejala: "Ho ho ho ho!"

Presukanega je spreletela groza. Gospodar noči pa je že prhutnil tik pred njegovim obrazom, mu sedel na poraščene prsi in zasadi v živo meso svoje strašne kremplje. Dlesnil je s kratkim, močno navzdol ukrivljenim kljunom in mu začel kljuvati oči. "Ho ho ho ho ho," se je spet zahotel uharica in spregovorila kakor človek: "Veš, zato, Presukani Lisjak, ker si ubil brata Jasnookega Orla, mladca vseh mladcev."

(Dalje prihodnjič)

Pokažite

"AMERIŠKO DOMOVINO"
prijateljem in zancem,
povejte jim, da jo pošiljamo
brezplačno na ogled!

VSE V ZRAKU — Maconio Alsston vozi svoje blago na trg v Baltimorju. Vse njegovo blago visi samo v zraku — prodaja namreč balone.

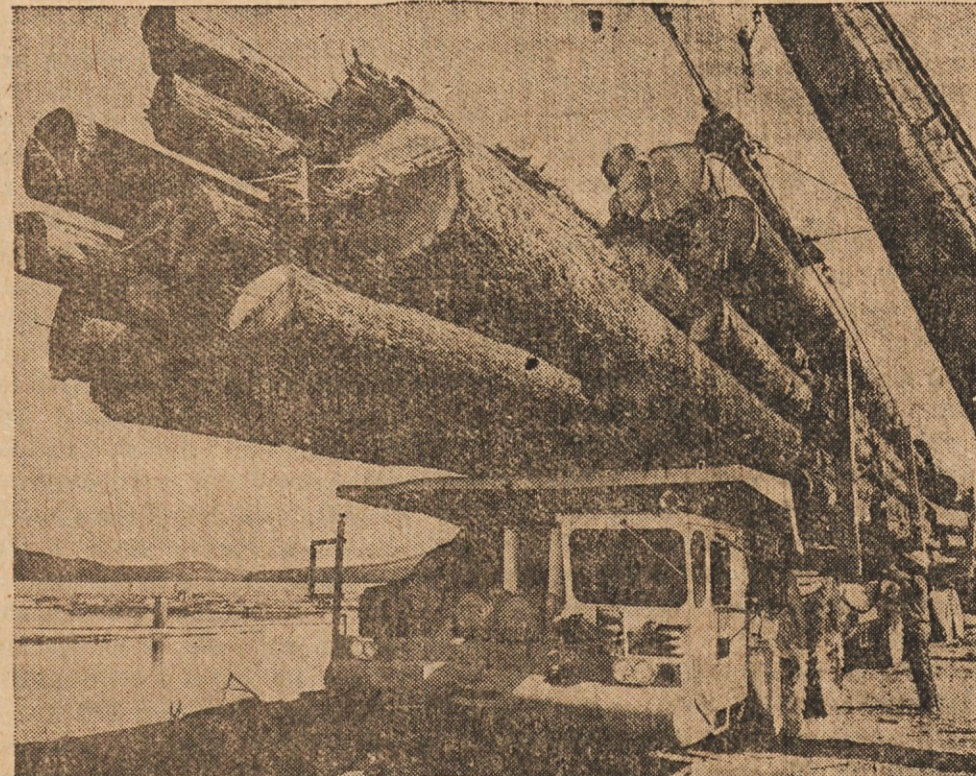

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!"

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev."

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti."

"Zato vsak dan pregledjva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trgovci, ki oglašujejo v Ameriški Domovini, je zanesljiv in pri njem kupujva."

ČIM BOLJ PRI TLEH — Tale tovarnjak na sliki je posebej zgrajen za prevažanje hlobov. Čim bolj je pri tleh, tem več jih lahko naloži. Na enkrat lahko pelje do 250 ton teže. Slika ga kaže pri preskusni vožnji v Britski Kolumbiji.

Naznanilo in zahvala

Z žalujočimi sri naznanjamo, da je umrl naš ljubljani mož, oče, stari in prastari oče, tast

MIHAEL STRADIOT

Rojen je bil 20. septembra 1894 v Košani pri Postojni v Sloveniji in je v Ameriko prišel leta 1920.

Bil je član Društva Danica št. 34 ADZ in Društva Jutro SNPJ.

Umril je 22. avgusta 1976. Pogreb je bil iz Ferfolijevega pogrebnege zavoda v cerkev sv. Vida in od tu na pokopališče Kalvarija 25. avgusta 1976.

Iz vsega hvaležnega srca se zahvaljujemo č. g. duhovniku Jožetu Simčiču za opravilo vseh pogrebniških obredov s pogrebno mašo. Asistirali so diakoni g. O'Donnell, ki je imel tudi zelo prisrčno pridigo, za kar se mu lepo zahvaljujemo, kakor organistu Martinu Košniku za spremljavo pogrebne maše z orglanjem in petjem.

Zahvaljujemo se prav iskreno vsem, ki so rajnega prišli kropiti in moliti za pokoj njegove duše, prav posebno naša zahvala naj bo izrečena č. gg. duhovnikom A. Teseku od cerkve sv. Monike in Jožetu Božnarju od sv. Vida. Se posebej iskreno se zahvaljujemo članom Knight of Columbus z Garfield Hts. in Order of the Alhambra.

Hvaležno se zahvaljujemo za vse darove za maše in vse druge dobre namene, še posebej se zahvaljujemo za lepe šopke in vence, s katerimi je bil okrašen mrtvaški oder.

Prav lepo se zahvaljujemo vsem udeležencem pogrebne maše in vsem za udeležbo pri pogrebni sprevedu.

Zahvaljujemo se pogrebni zavodu Ferfolia z Lee Road za vso postrežbo in skrbno vodenje pogrebne spreveda.

Predragi mož, oče, stari in prastari oče, tast, po božjem sklepu si dokončal zemsko življenje, da boš mogel uživati trajno srečo v nebesih, kamor za Teboj želimo priti tudi mi, ko bomo izpolnili leta naših življenj. Naj ti sveci večna luč!

Zalujoči:

DANICA — žena;
MIKE in JOSEPH sinova;
JOSEPHINE, poročena McCRAKER — hči;
MARY in JANNIE — snabi,
HARY McCRAKER — zet;
Vnučki, vnukinje, pravnuk ter ostalo sorodstvo.

Cleveland, O., 14. septembra 1976.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St 431-2088

17010 Lake Shore Blvd. 531-6306

GRDINOVA TRGOVINA S POHISTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA
KATOLIŠKA ZAVAROVALNA
ORGANIZACIJA V AMERIKI

- Mi izdajamo najmodernejšo celoživljenjske in ustanovne (endowments) certifikate za mladino in odrasle od rojstva do 60. leta; vsote so neomejene nad \$1.000.
- Naša ugledna bratska organizacija Vam poleg zavarovalnine nudi tudi verske, športne, družabne in druge aktivnosti. Pri nas imate, na primer, priložnost udeležbe pri kegljanju, igranju košarke, itd.; nadalje se lahko udeležite plesov, poletnih piknikov, športnih turnej in božičnih prireditev za otroke.

• SLOVENC! PRIDRUŽITE SE SLOVENCEM!

• ZAPOMNITE SI — PRI NAS DOBITE OSEBNO POZORNOST!

Za podrobnosti in pojasnila stopite takoj v stik s sledečimi tajniki/tajnicami (ali pa pišite v glavni urad: 351-353 N. Chicago St., Joliet, Ill. 60431).

ALBIN OREHEK, društvo št. 25, Tel. 481-1481
18144 Lake Shore Blvd., Cleveland

LUDMILA GLAVAN, društvo št. 172, Tel. 941-0014
13307 Puritas Ave., Cleveland

FRANK SEGA, društvo št. 226, Tel. 261-2501
251 E. 246 St., Euclid, Ohio

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO